

Intel·ligència de Centre Nacional

El president del govern espanyol, Mariano Rajoy, nega que s'hagin destinat 10 milions d'euros a combatre el dret a decidir, com proposava un pla del Centre Nacional d'Intel·ligència (CNI), segons la revista 'Interviú'. Contra el CNI, hi juga una sentència del 1998 sobre les escoltes del CESID (antic nom de l'agència d'intel·ligència) en una seu d'HB: van provocar la condemna de dos directors del CESID, Emilio Alonso Manglano i Javier Calderón, finalment absolts pel Tribunal Suprem quan no es va poder provar que estaven al cas.

“Horitzó després” és el títol del pla per a neutralitzar les ànsies independentistes de Catalunya que el CNI guarda en una cambra cuirassada de la seva seu central, segons la revista *Interviú*. Es tracta d'un volum d'uns cinc-cents fulls que proposa tres fronts per a combatre la possibilitat que es convoqui una consulta a Catalunya i evitar que una majoria de ciutadans del Principat estigui disposada a votar sí. Està coordinat per “un coronel de la Guàrdia Civil adscrit al servei i destinat a Barcelona” i té una proposta de pressupost –el que el CNI anomena un “projecte de tasques”, segons *Interviú*– de deu milions d'euros.

Es diu “Horitzó després” perquè el pla estava redactat abans de les eleccions catalanes del 25-N, preveia que Artur Mas aconseguiria “entre 70 i 72 diputats” i proposava, doncs, actuar després d'aquesta victòria aclaparadora de CiU. El president del govern espanyol, Mariano Rajoy, va dir la setmana passada al Congrés –en resposta a una pregunta formulada pel grup de CiU– que no s'han dedicat 10 milions a combatre el “dret a decidir”. Això no contradiu el contingut del reportatge d'*Interviú*, ja que les fonts

del CNI ja hi expliquen que aquest pla era una proposta per a un escenari postelectoral amb majoria absoluta de CiU. Les mateixes fonts neguen que tinguin res a veure amb les informacions d'un esborrany d'informe sobre la presumpta corrupció d'Artur Mas que el diari *El Mundo* va deixar caure en plena campanya electoral: “No vam ser nosaltres”. Diuen les fonts d'*Interviú* que se'ls van avançar amb mètodes

Félix Sanz, director del CNI amb rang de secretari d'Estat.

semblants als que ells proposaven: “Van ser uns altres grups operatius. I gràcies a ells, ‘Horitzó després’ es va quedar vell”.

El fet és que les tàctiques –segueixin o no les directrius d'aquest pla o un altre, i siguin executades pel CNI o per alguna altra institució– són coincidents.

Les tres fases d’“Horitzó després” consistien en una injecció econòmica als mitjans de comunicació “espanyolistes” (així, entre cometes, els defineix *Interviú*) de Catalunya; l'espionatge (gravació o seguiment) de dirigents polítics catalans per poder-los pressionar, i rescatar del bagul dels records vells informes o sospites relacionats, sobretot, amb la família Pujol.

Les informacions d'*El Mundo* semblen respondre als objectius de la tercera fase (s'hi barrejaven informacions sobre la família Pujol, que els tribunals han descabdellat posteriorment, amb d'altres sobre Artur Mas que no han estat contrastades, i tot barroerament amanit amb informacions inexactes del cas *Palau*). I l'escàndol de l'agència de detectius Método 3 sembla encaixar en la segona fase, aprofitant les gravacions que alguns polítics catalans ja s'havien fet entre ells anys enrere.

La primera fase, segons les fonts d'*Interviú*, quedaria legitimada automàticament, ja que imitaria la política dels mateixos governs catalans: “La Generalitat fa dècades que inunda de subvencions alguns mitjans. Es tractaria, simplement, de fer el mateix”. En coherència amb aquesta estratègia, segons ha afegit un dels autors del reportatge (el subdirector del setmanari Luis Rendueles) en declaracions a *Ra1*, també s'intentaria convèncer personalitats públiques catalanes favorables a la unitat amb Espanya que fessin públic el seu posicionament: en aquest apartat, segons Rendueles, es tindrien en compte, per exemple, diversos jugadors del Barça.

En aquest sentit, les informacions d'*Interviú* coincideixen amb les informacions que el setmanari *Tiempo* va

avançar el passat mes de gener. Tot i que no en concretava el títol ni els recursos que s'hi podien destinar, *Tiempo* ja parlava d'"El pla del CNI per a evitar la independència de Catalunya". L'autor del reportatge, Fernando Rueda, és expert en serveis d'intel·ligència i autor de *Las alcantarillas del poder: las 100 operaciones de los servicios secretos españoles que marcaron sus últimos 35 años de historia* (La Esfera de los Libros, 2012), *Servicios de inteligencia: ¿Fuera de la ley?* (Ediciones B, 2005) o *Por qué nos da miedo el CESID* (Foca Ed., 1999). Rueda diu que "els grans temes, com la intenció del president de la Generalitat, Artur Mas, d'aconseguir la independència per a Catalunya, són controlats directament pel secretari d'Estat director [del CNI], Félix Sanz". Per això, el mateix "Sanz està promovent que en diferents sectors de la societat [catalana] s'apleguin les veus i les iniciatives perquè s'escoltin els arguments convincents en contra de la independència de Catalunya". Una tàctica ben coincident amb l'esmentada primera fase de l'"Horitzó després".

Rueda també explicava que "obtenir la informació possible que pugui ser útil sobre les intencions independentistes d'un sector dels polítics catalans és un dels objectius operatius que el CNI té a Catalunya" i per això "ha d'exercir el control més estricte possible sobre les activitats de dirigents de CiU i d'ERC que tinguin relació amb aquest tema, sense parar atenció als afers habituals del seu treball polític". És a dir, parant atenció als afers personals i negocis privats dels polítics.

Aquesta amenaça d'espionatge ha coincidit amb la desconfiança dels polítics catalans cap als enginyers electrònics i de telecomunicacions com potencials equips de gravació de converses, telefòniques o no.

Aquestes pràctiques estan vetades al CNI sense una prèvia autorització del magistrat del Tribunal Suprem adjudicat al CNI. Segons *Tiempo*, "cap dels mitjans consultats ha considerat factible que el magistrat autoritzés l'enregistrament de converses de polítics de CiU, a pesar que podria estar justificat si atemptessin contra la integritat del territori".

La raó, la trobem en un precedent d'enregistrament a partits polítics: unes

El desacord entre el president espanyol, Mariano Rajoy, i el català, Artur Mas, va fer que un grup del CNI es decidís a redactar el pla "Horitzó després" per aplicar l'endemà de les eleccions catalanes.

escoltes a la seu d'HB a Vitòria –quan el partit de l'esquerra *abertzale* encara no havia estat il·legalitzat, el 1998– van aixecar un escàndol considerable que el CESID (l'agència d'intel·ligència abans de dir-se CNI) va intentar apaiagar amb l'acomiadament de dos dels agents implicats. El ministre de Defensa, en aquell moment el popular Eduardo Serra, va reconèixer que hi havia un "dubte raonable" sobre les escoltes executades pel CESID. El 4 d'abril de 2003 l'Audiència Provincial d'Àlaba no sols va condemnar els agents implicats sinó que va dictar sentència contra els qui havien estat directors del CESID durant el període de les escoltes, Emilio Alonso Manglano i Javier Calderón, condemnats a tres anys de presó. El 2004 el Tribunal Suprem els va absoldre perquè va considerar que no havia quedat provat que Manglano i Calderón tinguessin coneixement de les escoltes que es feien a la seu d'HB. Però considerava igualment il·legals les escoltes realitzades pel CESID.

Tot i que el President Rajoy també hagi dit que els recursos del CNI a Barcelona són els 70 agents ja existents, diverses informacions apunten que agents de la intel·ligència espanyola destinats al País Basc haurien estat reubicats a Catalunya ara que ETA es troba en període de cessament indefinit de la violència. També Rajoy ha negat que s'hagin destinat 10 milions d'euros a aquest afer, tot i que el diari electrònic Nació Digital ja va informar al febrer que els pressupostos del CNI no sols havien crescut un 11% respecte a 2012 sinó que la seva despesa en fons reservats ha augmentat en uns 167 milions d'euros més gràcies a una partida el títol de la qual no pot ser més poc concret: "Assessorament per a la protecció dels interessos nacionals". 167 milions que se sumen a la partida inicial de 203,7 milions dels fons reservats per al CNI.

Àlex Milian